

Sygn. akt IV U 5/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kujawa

Protokolant: Agnieszka Zamojska

po rozpoznaniu w dniu 07 marca 2017 r. w Jeleniej Górze

sprawy z odwołania **J. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.**

na skutek odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 28.11.2016 r.

znak (...)

w przedmiocie **zasiłku chorobowego**

I. odwołanie oddala,

II. nie obciąża wnioskodawcy kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej.

SSR Małgorzata Kujawa

Sygn. akt IV U 5/17

UZASADNIENIE

Wnioskodawca J. K. złożył odwołanie od decyzji zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 28.11.2016 r., mocą której strona pozwana odmówiła mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 27.10.2016 r. do 17.11.2016 r. Uzasadniając odwołanie wnioskodawca wskazał, że jest właścicielem sklepu spożywczego i zatrudnia dwie pracownice. Jest pracodawcą, dzięki któremu mogą się utrzymać 3 rodziny – jego i dwóch pracownic. Wejście do sklepu osób kontrolujących to absolutnie niekwestionowane prawo ZUS. Istotne jest przy tym, aby kontrola odbywała się rzetelnie i nie nadawała innego brzmienia zdarzeniu, które faktycznie zaistniało. Obecność wnioskodawcy w sklepie za ladą wynikała z tego, że tylko tam wnioskodawca może przechowywać dokumenty firmy i jego osoby – zaistniała bowiem konieczność zabrania wyników badań, ponieważ wnioskodawca umówiony był z lekarzem. Poproszony o podanie ciastek wnioskodawca to uczynił, ponieważ tak zachowuje się właściciel sklepu, którym jest nawet na zwolnieniu lekarskim. Takie zachowanie nie oznacza, że wnioskodawca wykorzystywał zwolnienie lekarskie niezgodnie z celem tego zwolnienia.

Strona pozwana wniosła o oddalenie odwołania. Zarzuciła, że lekarz leczący wnioskodawcę wystawił mu zwolnienie lekarskie z tytułu niezdolności do pracy na okres od 27.10.2016 r. do 17.11.2016 r. W dniu 14.11.2016 r. o godzinie 9.40 odbyła się kontrola prawidłowości wykorzystywania zwolnienia lekarskiego, podczas której osoby kontrolujące zastały wnioskodawcę w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej, tj. w Sklepie (...) w K. przy ul. 1-go maja 12-14. W chwili wejścia osób kontrolujących do sklepu wnioskodawca przebywał za ladą, a następnie obsłużył jedną z osób kontrolujących, sprzedając jej 3 paczki ciastek „sezamki”, pobrał należność i wydał paragon. Wnioskodawca oświadczył, że przyszedł do sklepu po wyniki badań, ponieważ na godzinę 10.20 miał wyznaczone badanie w J..

Wnioskodawca oświadczył również, że zatrudnia dwie pracownice, ale w sklepie ich nie było. Według oświadczenia wnioskodawcy w sklepie przebywała jego żona, która również obsługiwała klientów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Bezsporne było, że wnioskodawca J. K. prowadzi działalność gospodarczą, tj. Sklep (...) w K. przy ul. 1-go maja 12-14. Wnioskodawca zatrudnia dwie pracownice, zaś w prowadzeniu sklepu pomaga mu żona.

Bezsporne było, że lekarz leczący wnioskodawcę wystawił mu zwolnienie lekarskie z tytułu niezdolności do pracy na okres od 27.10.2016 r. do 17.11.2016 r.

W dniu 14.11.2016 r. o godzinie 9.40 odbyła się kontrola prawidłowości wykorzystywania zwolnienia lekarskiego przez pracownice ZUS – L. Ł. i J. J.. W chwili ich wejścia do sklepu wnioskodawca przebywał za ladą sklepu. Ubezpieczony obsłużył jedną z osób kontrolujących, sprzedając jej 3 paczki ciastek (...). Wnioskodawca pobrał należność i wydał paragon. Wnioskodawca wskazał, że przyszedł do sklepu odebrać wyniki badań lekarskich, ponieważ na godzinę 10.20 miał umówioną wizytę u lekarza w J.. W sklepie przebywała również żona wnioskodawcy, która także obsługiwała klientów. W sklepie nie przebywała żadna z pracownic wnioskodawcy.

(dowód: zeznania wnioskodawcy, k. 12

protokół kontroli w aktach ZUS)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby macierzyństwa ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia. Ponadto zgodnie z art. 68 cytowanej ustawy Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz płatnicy składek, o których mowa w art. 61 ust. 1 pkt 1, są uprawnieni do kontrolowania ubezpieczonych co do prawidłowości wykorzystywania zwolnień od pracy zgodnie z ich celem oraz są upoważnieni do formalnej kontroli zaświadczeń lekarskich.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie nie budził wątpliwości, zaś kwestią sporną pozostawało to, czy wnioskodawca w okresie orzeczonej niezdolności do pracy wykonywał pracę zarobkową.

Przez pracę zarobkową należy rozumieć każdą pracę przynoszącą ubezpieczonemu przychód. Może być to zarówno praca wykonywana na podstawie umowy o pracę niezależnie od wymiaru etatu, umowy cywilnoprawne, prowadzenie własnej działalności gospodarczej, samozatrudnienie, jak i praca nielegalna. W ocenie utraty prawa do zasiłku nie ma też znaczenia, czy praca ta miała jakikolwiek wpływ na stan zdrowia ubezpieczonego (czy będzie on pozytywny, neutralny czy negatywny) ani czy była ona wykonywana odpłatnie czy nieodpłatnie. Oprócz tego nie ma znaczenia, czy skutek wykonywania tej pracy ubezpieczony uzyskał jakikolwiek zarobek, istotny jest bowiem cel podjęcia pracy w celu uzyskania przychodu.

Osoba, która w czasie zwolnienia lekarskiego wykonuje pracę zarobkową w swoim zakładzie traci prawo do zasiłku chorobowego za cały czas zwolnienia, przy czym przez pracę zarobkową osoby prowadzącej własny zakład rozumieć należy nie tylko wykonywanie konkretnych robót objętych danym rzemiosłem, lecz z reguły także wszelkie zajęcia związane z prowadzeniem zakładu, jak nadzór nad zatrudnionymi w nim pracownikami, obsługa klientów, przyjmowanie i wydawanie materiałów (por. wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy i Ubezpieczeń S. dnia 6 grudnia 1978 r., II URN 130/78, L.)

Ponadto zgodnie z poglądem Sądu Najwyższego, wyrażonym w wyroku z dnia 31 maja 1985 r.

(II URN 75/85, L.) w rozumieniu art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (jedn. tekst: Dz.U. 1983 Nr 30 poz. 143) każda praca zarobkowa wykonywana w okresie zwolnienia lekarskiego powoduje utratę prawa do zasiłku chorobowego, chociażby wykonywanie pracy było zalecane i przyczyniło się do poprawy stanu zdrowia. W okresie korzystania ze zwolnienia lekarskiego pracownik może wykonywać pewne prace nie powodujące utraty prawa do zasiłku chorobowego, pod warunkiem, że prace te nie mają charakteru zarobkowego.

Pracą zarobkową, której wykonywanie w okresie orzeczonej niezdolności do pracy powoduje utratę prawa do zasiłku chorobowego lub świadczenia rehabilitacyjnego na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25.6.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa jest każda aktywność ludzka zmierzająca do osiągnięcia zarobku, w tym pozarolnicza działalność gospodarcza, choćby nawet polegająca na czynnościach nieobciążających w istotny sposób organizmu przedsiębiorcy i zarazem pracownika pozostającego na zwolnieniu lekarskim (vide wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i Spraw P. dnia 5 kwietnia 2005 r. I UK 370/04, L.)

W ocenie Sądu w realiach niniejszej sprawy bezsporne było, że wnioskodawca w okresie orzeczonej niezdolności do pracy wykonywał pracę zarobkową, choćby miała mieć ona charakter jednorazowy. Znamienne było bowiem, że w dniu 14.11.2016 r. o godzinie 9.40 odbyła się kontrola prawidłowości wykorzystywania zwolnienia lekarskiego przez pracownice ZUS – L. Ł. i J. J.. W chwili ich wejścia do sklepu wnioskodawca przebywał za ladą sklepu. Ubezpieczony obsłużył jedną z osób kontrolujących, sprzedając je 3 paczki ciastek (...). Wnioskodawca pobrał należność i wydał paragon. Wykonał więc czynność zarobkową, która wykluczała jego prawo do zasiłku chorobowego. Twierdzenia wnioskodawcy, iż zachował się jak prawdziwy handlowiec pozostają bez znaczenia dla rozstrzygnięcia. Wnioskodawca, jako osoba przebywająca na zwolnieniu lekarskim, powinien był odmówić osobistego wykonania tej czynności i scedować ją na swoją żonę, która w tym czasie również przebywała w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej przez wnioskodawcę. Każda bowiem praca zarobkowa wykonywana w okresie zwolnienia lekarskiego powoduje utratę prawa do zasiłku chorobowego. Przez pracę zarobkową należy rozumieć nie tylko wykonywanie konkretnej pracy, ale także czynności związane z prowadzeniem działalności, np. nadzór, obsługę klienta, przyjmowanie i wydawanie materiałów.

Nie stanowi natomiast pracy zarobkowej uzyskiwanie w trakcie korzystania ze zwolnienia lekarskiego dochodów niepołączonych z osobistym świadczeniem pracy, np. podpisywanie w trakcie zwolnienia lekarskiego dokumentów finansowych, sporządzonych przez inną osobę oraz formalnoprawne tylko prowadzenie jednoosobowej działalności gospodarczej, jeśli osoba ją prowadząca jest równocześnie pracodawcą i wyłącznie w zakresie jej obowiązków leży nadzór nad działalnością firmy (wyr. SN z 4.4.2012 r., II UK 186/11, L.).

W niniejszej sprawie, jak już powyżej wskazano, wnioskodawca dokonując sprzedaży ciastek, pobierając za nie należność i wydając paragon dokonał czynności zarobkowej. Utracił zatem prawo do zasiłku chorobowego za cały okres zwolnienia lekarskiego.

Wskazane okoliczności skutkowały oddaleniem odwołania (art. 477¹⁴§1 kpc).